

Nedeljna številka:
Ob letu: K 18—
Ob letu: 9—
Ob letu: 5—
Ob Jugoslavije:
Ob letu: 24—
Načrtna številka:
30 vinarjev.

Vladivo i. upravljanje:
Maribor, Koroška ulica
U. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

68. številka.

Maribor, dne 25. avgusta 1919

Letnik XI.

Veselice ali kako bo izpadel plebiscit na Koroškem.

Izvirno poročilo iz Koroške.

Brezvoma je cela jugoslovanska javnost pozorna na izid ljudskega glasovanja na Koroškem, še bolj pa mi domačini sami, zato imamo pravico, da se o tem pogovarjam. Pred vsem ne pomaga nobeno tariantje vsled te krivične odločitve, dejstvo je dejstvo in za nas menda dovolj jasno. Postranska svar je za nas danes, kdo je to mizerijo v Parizu povzročil, važno je edino to, da si mi koroški narod pridobimo z res temeljito in pametno agitacijo. Ako pa bremo poročila v koroških listih, najdemo samo vabila na veselice. Sedaj smatra to društvo, drugič zopet dviga organizacija za svojo narodno dolžnost ljudstvo razveseliti, tako da imamo mi sedaj, ko je najnervoznejši čas vsako nedeljo, vsak praznik kar po tri ljudske veselice v večjem obsegu v slov. delu Koroške. Ali še naj pričavim komentar? Za časa francoskega kralja Karla VII. je prišlo do vojne z Anglijo in začetkom je francoska armada bila nesrečna. Vodstvo je poslalo do kralja posebno poslanstvo, ki bi naj ga prosilo za nujno odpomoč. Kako so se pa začudili, ko so našli kralja sredi največjih veselic. Kralj jih je vodil po svoji palači in jim razkazoval svoje igre — veselice. Tiho in mirno je nato rekel častnik iz vojske: Veličanstvo, menda ga res ni pod milim nebom človeka, ki bi s tako velikim veseljem zapravljal vse svoje imetje. To je zadostovalo in pomagalo.

Ta zgodovinska sličica mi je prišla v spomin sedaj, ko se hoče našemu koroškemu ljudstvu vsiliti narodno navdušenje potom večnih veselic. Čas, katerega mi preživljamo na Koroškem, je tako strašno otožen in resen, tako pomemljiv, da se mi zdi neumljivo, kako ima še kdo apetit po veselicah. Skoz 500 let že traja to nekravovo umiranje slovenskega življa, skoz 500 let vstraja naš rod v nadčloveški narodni borbi, danes, ko bi se mu imela usoda trajno zboljšati, pa hoče zakopati svojo zgodovino in

narodnost, zaklad, ki ga je držal skozi stoletja, v svojih veselicah. Če pridejo drugam te novice o naši veseljaški agitaciji, ali ne bodo verjeli ali bodo pa napravili velik križ črez narod, ki gre plesajo in v pisanosti v svojo politično smrt. Le berite, gospodje, ki nekaznovano delate ta narodni greh, le berite spomine še izza bojev naših dedov. Včasih so se shajali zaupni možje, kremeniti značaji in so si v resnih pomenkih razdelili delo in potem so šli od hiše do hiše od brata do brata in delali. Včasih smo imeli sestanke pri zaprtih in zamrženih oknih in tam so se rodile misli, ki so morda koristile. Včasih so prihajali govorniki in ko so nas potolažili in navdušili, je šel narod domov, pivo in vino in goljaž so bila agitacijska sredstva nemškutarjev; a muzika in ples pa torišče, kjer se je po ceni prodajala narodnost. Na tistem je šlo delo po stanovih, po starosti, po spolih in uspeh je bil, da smo Koroško držali skoz 500 let, samo zato, da je ob prilikih plebiscita zgubimo. Možje, ki so v vodstvu, naj bi z močno roko posegli vmes in naj bi za sedaj vsaj to preprečili. Ni jih malo tistih glasov med inteligenco, ki je izšla iz Koroške same, več še pa med priprstim ljudstvom, ki naravnost to nervozno hitenje po zabavi ostro obsojajo kar je popolnoma umevno. Korošec je rad vesel, zato se tudi lahko pusti zvabiti na šumno razveseljevanje, a drugi dan ga boli glava in vzklikli kakor „prokleta gospoda, sedaj nas je pa že obrala za par desetakov, so ves uspeh agitacije za plebiscit.“

Pa še iz drugega ozira se mora res z dušo in telesom ugovarjati tej novi, menda politični bolezni na Koroškem. Ljudje so napol nagi, nimajo obleke ali ni naravnost brezvestno narodu dajati priliko in priložnost, da lahkomiseljno zapravlja svoj denar. Mi torej ne smemo računati z narodnim navdušenjem na dan veselic, ampak z navdušenjem, ki je še ostalo po veselici.

Učimo se rajši od nemške agitacije. Ti ljudje posnemajo slovensko pred vojno taktiko in delajo na tistem, delajo z denarjem in živežem. Mesto veselic po več poučnih shodov, po zborovanju naj se narod v znak resnosti vrne na svoje domove.

vijo Italija“, a ja sem bil v tem glavnji grešnik in zapeljivec.

Ker so se podobne veselice z večjim ali z manjšim uspehom prirejale tudi drugod toliko časa, došler se ni ljudstvo spoznalo in potem so se končale s fiaskom, hočem popisati prav natanko, kako se je vršil pri nas dotični „narodni škandal.“ Ta popis naj bo majhna slika k razmeram, v katerih žive prebivalci solnčne Goriške in kršnega Krasa,

Nekega večera se po dvodnevni odsotnosti vrnem v župnišče in najdem hišo zasedeno o Italijanov. V sobi, kjer sem stanoval, so priredili obednico za častnike in v moji kuhinji so kuhalitalijanski vojaki, v moji spalnici je spal adjutant gospoda majorja, s katerim sem poznaje precej veliko občeval, bil je rad v moji družbi, govoril in kričal je neprestano, a zvedel sem od njega samo toliko, da je doma iz Kalabrije, po poklicu je advokat in zna napev raznih laških kupletov. Gospod major je bil zelo prijazen častnik, žrl je po hišah nože in ogenj in bil po svojem poklicu komedijant.

Dalje je bil nek stotnik star še le 22 let, ostali pa razni tenenti in sottotenenti (poročniki in podporočniki). Jedel sem, har je kuhača dobila od laških vojakov, stanoval v edini mali sobici, katero so mi pustili. Sklenil sem, da jim pastim popolnoma vse, naj delajo kakor hočejo in gledam, kako se bodo stvari razvijale. Ker so še, preden sem prišel, vedeli, da znam laški jezik, mi je njihova družba bila seveda neizogibna.

V popolno razumevanje moram omeniti še

Le tako bomo dobili mi večino pri ljudskem glasovanju, dosedanji sistem nam ljudstvo odbija. In še eno. Če je vlad kaj na tem, da pripadejo te pokrajine Jugoslaviji, ne bo štedila s par tiščaki in bo gledala, da koroškemu ljudstvu gospodarsko pomaga, da omeji draginjo in poskrbi za vseskozi dobro preživljvanje. Še je čas, a kratek je in osebe, ki se čutijo prizadete se nujno prosijo, da iz ljubezni do koroških Slovencev spremenijo svoje delovanje za ljudstvo.

Svobodomiselnstvo in naše dijaštvo.

Prihodnje dni, 31. avgusta, 1. in 2. septembra se vrši v Celju shod svobodomiselnega jugoslovanskega dijaštva.

Kdo je svobodomiseln? Kaj hoče svobodomiselnstvo ali svobodna misel? Ali hoče svobodna misel morebiti svobodo mišljenja, svobodo vesti, da bi bil vsak človek svoboden misliti in verovati, kar spozna za pravo, n. pr. katoličan katoliške verske resnice, ki je o njih prepričan in je zanje pripravljen dati kri in življenje? O ne! Svobodna misel ima namen „osvoboditi“ človeka vsake vere v Boga. To svobodomiselci sami priznavajo.

Med pravili „Mednarodne zvezze Svobodne Misli“, društva vseh svobodomiselcev sveta, ki so je osnovali l. 1880, najdemo tole: „Namen Svobodne Misli je: oprostiti človeštvo verskih predsodkov“ (to je vere čl. 2). Pravila društva rimskega svobodomiselcev pravijo med drugim: „Društvo ima namen, da pregaanja verske misel (čl. 1). Kdor hoče biti sprejet v društvo, se mora zavezati, da bo živel in umrl izven Cerkve ali vere (čl. 8). Da se ljudje ne bi več krščansko pokopavali, naj društvo skribi, da se na javnem pokopališču postavi sežgalnica za mrlje (čl. 18).“

Slovenski svobodomiselci so začeli l. 1907 izdajati lastno glasilo „Svobodna misel“. Že prvi letnik je ves napolnjen s psovki in kletvami zoper katoliško Cerkev, papeže, zoper vero, za-

sledeče: Nekaj dni preden so prišli stanovat v našo vas, je izdalо armadno poveljstvo razglas, da morajo vsi moški, ki so bili v avstrijski vojaški dolžnosti v 24 urah v Gradiško in od tam jih bodo poslali dalje. Za našo vas so dali celo samo 2 uri časa. Seveda ni šel nikdo v laško ujetništvo, vse je zbežalo v gozde in hribe in od tam v burji in snegu čez gorovje proti Ljubljani. Jaz sem takrat na skrivaj šel v Ljubljano in sicer do Logatca čez hribe peš, v Ljubljani sem se takoj sešel z dr. Brejcem, ki je hitro posredoval, da sem bil predstavljen francoskemu in angleškemu atašiju, ki sta slučajno ravno prišla v Ljubljano. Vkljub utrujenosti sem delal skoro vso noč in drugega predpoldne, ter s pomočjo v Ljubljani bivajočega francoskega zastopnika gospoda de Meurville sestavil zaatašaja v francoskem in angleškem jeziku obširno spomenico. Potem sem se pa zopet ravno tako neopaženo vrnil domov, kjer sem našel Italijane v svojem stanovanju.

Ker sem radi tega izleta imel nekoliko slabovest, glavno pa, ker je bilo razmerje med prebivalstvom in Italijani tako kočljivo, sem sklenil zavzeti strogo opazovalno stališče, biti do skrajnosti popustljiv in nastopati napram njim tako, kakor oni napram meni.

Med tem so pa Italijani svoje postopanje naenkrat izpremenili. Kakor so bili poprej trdi in odurni, tako so postali zdaj sladki in vsljivi. Morda jih je prestrašil trdrovratni pasivni odpor ljudstva, dobiti so morali migljaj in navodilo od zgoraj.

(Dalje prihodnjič).

LISTEK.

Mr. Leopold Lenard.

Laška veselica.

Časniki iztaknejo vse. Tako so nekoč ljubljanski gospodje časnikarji iztaknili v italijanskih listih poročilo o veselici, katero smo priredili na Slapu pri Vipavi. Laški časniki so poročali, da ljudstvo v zasedenih krajih z navdušenjem pozdravlja Italijane, se z njimi brati in priepla veselice. Kot za posebni vzgled so postavili našo revno vasico Slap in vedeli povedati, kako smo tam priredili neko veselico skupaj z italijanskimi vojaki in častniki, okrasili dvorano z italijanskimi zastavami, kričali smo „Živijo Italija!“ in počenjali podobne z italijanskega stališča hvalevredne reči.

Ljubljanski dnevnik „Slovenski Narod“ je ponatisnil to poročilo laških časnikov, toda da je naslov: „Laži laških časnikov.“ Gospodje ljubljanski uredniki si namečnik nikakor niso zamogli predstaviti, da bi naše kraško ljudstvo naenkrat zagorelo take ljubezni do matere Italije in da bi jaz postal tak izdajalec Jugoslavije.

Laški časniki so namečnik še posebno povdali, da sem si jaz, župnik na Slapu, stekel nevenljive zasluge za dotično prireditev. Toda v tem slučaju so imeli laški listi prav in ljubljanski so se zmotili. Priredili smo v resnici dotični narodni škandal, za peščico riža smo se prodali Italijanom, se okrasili z laško trobojnico, kričali „ži-

kramente, čudež. V članku „V znamenju praskega kongresa“ (l. 1907, št. 8 in 9) piše: „Pričel se je kulturni boj... Svobodomiselci ga sprejmejo z návdušenjem... Prva faza (do ba) tega boja je naperjena proti hierarhiji (papežu, škofom, duhovnikom)... V znamenju praskega kongresa se bo začel tudi na slovenskem sistematičen, odkrit boj proti cerkvi in dogmi (= verskim resnicam)... Proč od Rima — vun iz (katoliške) cerkve!“ Nato objavlja govor češkega svobodomiselnca dr. Bartoška, ki pravi: „Glavna naloga svobodne misli, je da se odpravijo verske navade med ljudstvom, kakor: da ljudje nosijo svoje otroke h krstu, dajo se cerkveno pokopavati, plačujejo maše... Zlasti so tri vprašavanja, za katerih razširitev stremimo, v sedanji dobi: s v o b o d n a š o l a , c i v i l n i z a k o n i n l o č i t e v c e r k v e o d d r ž a v e . . . Zlasti otrok cerkvam ne smemo pustiti.“

Na praskem svobodomiselnem kongresu so sestavili ta-le bojni načrt: Boriti se proti veri. Vera se mora izločiti iz šol. Prepovejo se cerkveni sprevodi. Posebna skrb se mora obračati na d i j a k e in mladoletne delavce.

Višek sovraštva proti Cerkvi in krščanstvu pa je dosegla slovenska Svobodna Misel na prvem zaupnem sestanku v Ljubljani l. 1908. Na tem sestanku se je oznanjal naravnost boj proti Cerkvi: „Mi smo nasprotniki katolicizma, nasprotniki katoliške cerkve. Mi smo zavrgli vero svojih očetov... Začnimo odkrit boj proti krščanstvu, da zmaga Svobodna misel!“

Posebno priznanje izreka Svobodna misel na prednemu (liberalnemu) slovenskemu visokošolskemu dijaštvu. Na zaupnem shodu Svobodne Misli v Ljubljani l. 1908 je podal učenik Lotrič značilno izpoved: „Izmed izobraženih stanov se je odzval našemu gibanju še najbolj učiteljski stan. Započelo pa je to akcijo pri nas dijaštvu. Svoj delokrog bomo razširili tudi na srednješolce.“ — Na Češkem širijo svobodomiselstvo zlasti Sokoli, ki odkrito agitirajo za odpad od katoliške Cerkve in razpošljajo v ta namen posebne pozivne pole.

Svobodomiselstvo ima torej namen, uničiti Cerkev, zatreti krščanstvo, izruvati iz duš celo vero v Boga. Naj še „Nova doba“ toliko zatrjuje, „da noče izzivati kulturnega boja“ (št. 81), dokler pripravlja in vabi in poziva na shod s v o b o d m i s l e n e g a dijaštva, je tudi ona le orodje in širiteljica svobodomiselstva!

Svobodomiselci iščejo pripadnikov najbolj v vrstah dijaštva, ne le visokošolcev, ampak zlasti med srednješolci. Ta namen ima tudi shod svobodomiselnega dijaštva, ki se vrši prihodnje dni v Celju. Mladi ljudje, mladi dijaki ljubijo svobodo, in mislijo, da jim svobodomiselci nudijo svobodo; pa jih le hočejo vpreči v sužni jarem nevere in sovraštva do krščanstva in Cerkve! — Prve dni meseca avgusta (7.—9.) se je vršil v Ljubljani tudi dijaški shod — shod jugoslovanskega katoliškega dijaštva. Človeku je srce igralo pri pogledu na te idealne mlaude ljudi, ki so si ohranili pravo svobodo svete vere in ljubezni do Cerkve; ki se vnemajo za prave vzore, krščanske vzore, kojih Pravzor je Kristus!

Bolgari.

Zunanji politiki moramo posvečati odslej veliko več pozornosti, kakor smo to delali doslej. Od zunanje politike bo v znatni mcri odvisno tudi naše notranje gospodarsko, prosvetno in politično življenje. V zadnjem tednu se je pa sprožila debata s polja zunanje politike, ki je popolnoma brezplodna, namreč vprašanje o Bolgarih, če jih pritegniti k Jugoslaviji ali ne.

Gotovo bi vsakdo želel povečati Jugoslavijo še z Bolgari. Vkljub primešane turanske in druge krvi so vendar tudi oni Jugoslovani in iste narodnosti kakor mi. Tudi ni menda nobenega Srba, ki bi bil načeloma proti temu, da se Bolgari pridružijo Jugoslaviji, odgovoril bo k večjemu, da to za sedaj še ni mogoče. Zadeva je odvisna pred vsem od Bolgarov samih in pri njih menda še ni opaziti nobenega nagnjenja k taki združitvi. Dokler pa sami ne marajo, je brezplodna tudi vsaka razprava od naše strani. Moramo pač čakati, da izpremene svojo mišljene, kar ne gre naenkrat. Priti morajo do zavesti, da so iste narodnosti z nami. Sama politična zveza, kakor je obstojala na primer med Ogrsko in Avstrijo, Švedsko in Norveško bi nam ne koristila mnogo, povečala pa naše notranje in zunanje težave.

Še le, kadar bo Bolgare prešinilo prepričanje, da so samo posebno pleme iste narodnosti

z nami, bo ž njimi mogoče govoriti. Tu pa ne moremo od naše strani sodelovati ničesar. Edino, kar zamoremo storiti, je, da kolikor mogoče dobro uredimo našo državo, da bomo, ako bo prišel čas, pripravljeni in zmožni sprejeti tudi Bolgare.

Politične vesti.

V Beogradu se je vršila 23. t. m. prva seja Narodnega predstavništva. Seje se niso udeležili le bolni poslanci in oni, ki se še mudijo v Parizu. Pri tej seji je bila opaziti nekaka potrstost vladnih krogov, ki štejejo komaj 120 glasov, torej le manjšino. Parlamentne skupine, ki so izven vlade, pri tej seji niso glasovale. Ministrski predsednik Davidović je podal izjavo, v kateri obljublja vse, tudi to, kar gotovo vlada ne bo mogla izpeljati. Njegova laskavo obljubljajoča izjava ni napravila nikaknega utisa, niti Črnozorci je niso pritrdirili. Ploskali so le somišljeniki vlade, a še ti bolj prisiljeno. Čuden šum je nastal v parlamentni dvorani, ko je zapisnikar prečital zahtevo ljubljanskega sodišča, naj se izroči minister Ant. Kristan. Od sodišča zahtevani minister misli tudi predlagati predstavništvu svojo izročitev, da dobi tem potom priliko, da izbriše pred javnostjo črne pege očitkov.

V parlamentarnih krogih se veliko govori o padcu sedanje vlade. Sestava nove vlade bode zopet poverjena radikalom. Imenujejo se bodoči ministrski predsednik kakor: predsednik Narod. predstavništva Pavlović, Trifković, Petrović. Največ upa za to mesto ima dr. Trifković.

Naš Jugos. klub še vedno vstraja na zahtevi za udejstvitev koncentracijske vlade iz vseh parlamentarnih skupin. Naš klub je podal izjavo, da si hoče ohraniti neovirani delokrog in nastop. Jugoslovanski klub se noče odločiti in kreniti na nobeno stran, stopal bode samostojno pot, kar povzroča veliko pozornost in razna domnevanja v parlamentarnih krogih.

Na predlog finančnega ministra se bo osnovalo mesto pomočnika finančnega ministra.

Med Nemško Avstrijo in Jugoslavijo se vršijo trgovinska pogajanja. Temeljni predlogi teh pogajanj so: Nemški Avstriji se dovoli izvoz živil iz naše države za dobro tujo valuto. Ako se potrdi ta dogovor, položi Nemška Avstrija pri tukajšnjih bankah 60 milijonov krov, od te svote se bodo odtegnili na izvoz padli zneski, vlada bode plačevala trgovcem kupnino v kronah. Industrij skim podjetjem, obrtnim in gospodarskim organizacijam se bode dalo za rekompenzacijo 2000 vagonov koruze in drugih živil. Količina ostalih živil še ni določena. V zameno za to blago dobija Jugoslavijo od Nemške Avstrije: industrijske in gospodarske potrebščine. Blago, ki se je izvažalo doslej v Nemško Avstrijo brez rekompenzacije kakor: vino, sirkovo seme in koruzni storži, bo odslej podvrženo rekompenzaciji. V tej medsebojni dogovorni komisiji bo od naše strani pet članov, od nasprotne po tri. Določene bodo cene, ki se bode morale plačati odjemalcem.

Po vsei Nemčiji se nabirajo vojaki za Kolčakovo armado v Rusiji. Zveze med rusko monarhijo, nemškimi junkerji in angleškim vojskstvom je vedno bolj očividna.

Nadvojvoda Jožef je v ogrskem parlamentu izjavil, da je pripravljen za odstop. Tudi od njega imenovani ministrski predsednik Friedrich bo moral odromati s svojega sedeža s svojo vlado vred, ker se naslanja vojaška stranka samo na rumunske bajonetete.

Predsednik Wilson je izjavil, da pred svojim prihodom v Pariz ni imel niti pojma o tajnih pogodbah, katere so sklenile posamezne države med seboj, dasi so te pogodbe že obstojale tedaj, ko je Amerika posegla v svetovno vojno.

Angleška vlada je pripravljena dovoliti kredit v znesku 650 milijonov frankov za preskrbo in popravilo gotovih delov vzhodne Evrope. S tem se bo olaišal dovoz v Srbijo, Rumunijo, Poljsko in različne pokrajine bivše Avstrije.

Pridelitev Santuga Japonski pomenja vojno (kakor sporočajo angleški listi).

Ljénin je stavil mirovni konferenci predlog glede sklepa mira s sovjetsko Rusijo, katera je pripravljena izpolniti vse gospodarske zahteve entente, priznati stare inozemske dolgove Rusije in se odpovedati več monopolom. Moskovska vlada se odpoveduje vsaki agitaciji v inozemstvu, zahteva pa zase samostojno svobodno delovanje v Rusiji. Ententa je ta Ljéninov predlog odklonila z utemeljitvijo, ker zastopa moskovska vlada samo en del ruskega prebivalstva.

Rumuni zahtevajo celo Dobrudžo zase, ker je pri vstopu Rumunije v svetovno vojno spadala k rumunski državi.

Gornja Savinjska dolina!

Veliki kmečki tabor se vrši v nedeljo, dne 31. avgusta, popoldne ob treh pri Sv. Frančišku v gostilni pri Martinovcu. Zajedno bomo obhajali obletnico shoda, ki se je vršil za Jugoslavijo pod senco žandarskih bajonetov. Med drugimi govorniki govoril bo tudi dr. Verstovšek.

Tedenske novice.

Regent Aleksander je potrdil zakon o ljubljanskem vseučilišču. Univerza bo obsegala pet fakultet, le medicinska bo obsegala dva pripravljalna letnika.

Jugoslovanski poslanik v Parizu Vesnič je bil izvoljen za častnega predsednika francoske časnikarske zveze. Ob tej priliki so priredili francoski časnikarji njemu na čast slovesen obed.

Sekundarski službi v Mariboru. Zdravstveni odsek za Slovenije in Istro razpisuje dve sekundarski službi na javni bolišnici v Mariboru. Interesenti se opozarjajo na razpis v uradnem listu.

Trebušni legar v Mariboru. Na podlagi poizvedb o vzrokih trebušnega legarja v Mariboru se je dognalo, da je v mnogih slučajih povzročilo bolezen zavživanje slabega, neprekuanega mleka. Zaradi tega odreja mestni magistrat, da se razven prekuhanega mleka sme prodajati edino sveže mleko, dočim je prodaja kislega mleka in skute do preklica prepovedana. Prebivalstvo mesta se v svojem lastnem interesu svari pred zavživanjem neprekuanega mleka.

Tečaj za babice. S 1. oktobrom 1919 se vrši na šoli za babice v slovenskem jeziku. Za tečaj je razpisanih 10 ustanov po 200 K. To za devne prošnje je vložiti na dotočno okrajno glavarstvo ozir. magistrat do 10. septembra 1919.

Pri sodišču v Mariboru je bil obsojen radi hujskanja proti Jugoslaviji sin ptujskega „Orniga“ na 10.000 K denarne globe. Posnemanja vredno za vse nemškutarske hujškače in rovake, ki nočejo ostaviti mej Jugoslavije.

Natrt o zgradbi poljske železnice med Murško Soboto—Radgono je že predložen deželni vladi. Takešnja zgraditev te železnice je nad vse potrebna, da se bode zamoglo iz Prekmurja izvažati razovrsto sadje, ki je letos tamkaj tako bogato obrodilo. Hrvati zahtevajo spodnji del Prekmurja zase. Zastopniki ljudstva pri že sklicanem pokrajinskem zboru v Murski Soboti bodo odločili sami, kam da hočejo spadati.

Vojaska oblast, kje si? Dne 31. julija t. l. ob pol 9ih dopoldne sta dva vojaka obmejne straže v Svečini zaplenila slovenskemu kmetu in gerentu Krenu polovico izdelane goveje kože, 3 pare čevljev in nekaj drugih potrebščin, katere mu je prinesel viničar iz Ernovža. Vojaka sta zaplenila blago kljub dovoljenju, ki ga je imel Kren in je viničar nesel blago preko meje v Jugoslavijo. Najlepše pa je to, da sta si vojaka blago pridržala in ga nista oddala svojemu poveljstvu. Najbrž sta ga prodala pod roko. Prizadeti posestnik, oče veče družine, je sam dal kožo v delo v Ernovž in bo nujno rabil usnje za svojo družino. Vojški poveljnik niti ni hotel priznati pritožbe. Tudi na okranjem glavarstvu imajo gluha učesa. Vprašamo: Ali je treba sedaj naše ljudstvo razburjati s takimi čini?

Pojem veleposestva je različen v različnih delih naše države. Pri nas v Sloveniji se smatrajo za veleposestva ona, ki merijo nad 75 ha obdelanega zemljišča ali 200 ha zemljišča sploh. Na Goriškem, Istriji in Dalmaciji se prištevajo k veleposestvom ona zemljišča do 50 ha obdelana in 100 ha zemljišča sploh. Po drugod v državi se gibljejo meje med 100 do 300 ha obdelanega, oziroma 300 do 500 ha zemljišča sploh. Za vsako odsvojitev ali obremenitev teh zemljišč je potrebno posebno dovoljenje ministrstva za agrarno reformo. Tozadovno naredbo je potrdil regent Aleksander.

V Ljubljani se vrši že nekaj časa stavka kovinarjev v tovarnah družbe „Strojnih tovarn in livař“. Vzrok stavke je znižanje draginjskih doklad delavcem. Vodstvo tega podjetja je ostalo napram stavkujočim neizprosno. Sestavilo je celo „črno listo“ vseh stavkujočih in jo razposlala vsem industrijskim podjetjem po Sloveniji z námenom, da se ne sprejme nikdo od štrajkujočih na delo. To kruto, nezaslišano postopanje vod-

stva bode povzročilo velik vihar, ker se pripravljajo še tudi premogarji na stavko, da priskočijo na odpomoč tem delavcem.

Pozor starši! Poverjenštvo za uk in bogostje je razglasilo sklep celokupne deželne vlaže, da bodo ukinjeni s prihodnjim šolskim letom vsi zasebni trgovski tečaji, med katere spadajo tudi vsi drugi tečaji, ki imajo trgovski značaj. Kljub temu razširjajo nekateri lastniki in voditelji takih tečajev veliko reklamo in begajo javnost. Vsled tega se opozarjajo starši v njihovem materialnem interesu, da takih tečajev ne bo in se bo vladni sklep strogo izvajal.

Vprašanje ujetnikov bivše avstro-ogrsko monarhije je bilo rešeno v Parizu v tem smislu, da se bodo vrnili takoj v domovino vsi oni ujetniki, ki so z ozemlja, ki se je nam priznalo nesporno. Posamezni ujetniki se že vračajo.

V mestu Pliberk na Koroškem se bode vršil 1. septembra kakor po navadi veliki letni sejm. Ker ga že dve leti ni bilo, bode udeležba gotovo zelo velika, ker je mesto Pliberk postalo središče jugoslovanske Koroške.

Telefonski promet med Jugoslavijo in mestom Dunajem je zopet dovoljen. Telefonski promet med Jugoslavijo in mestom Dunajem, kateri je bil vsled izrednih razmer od vojaške oblasti začasno ustavljen, je zopet dovoljen.

Širi zborovanja SKZ v Slov. gor. V nedeljo, dne 24. avg. je SKZ zborovala na treh krajinah v Slov. gor.: v Št. Juriju, Št. Jakobu in Št. Iiju. Na shodu v Št. Juriju, ki se je radi velikega števila zborovalcev moral vršiti na prostem, sta govorila dr. Josip Leskovar in urednik Žebot, ravnotako tudi pri Št. Jakobu. V Št. Juriju se je ustanovila krajevna organizacija SKZ, kateri načeluje predsednik štajerske Kmečke Zveze g. Iv. Roškar. Ljudstvo je na obeh shodih zahtevalo: 1. sklicanje pokrajinskega zbora, 2. volilno pravico za ženske, 3. ureditev carine, 4. električna sila se naj porabi za kmečke obrate, 5. prost in neoviran izvoz vina, 6. vlada naj da na razpolago avtomobile za vožnjo kamenja in gramoža na okrajne ceste, 7. dohodniški davek in davek na vojne dobičke se naj takim k netom, ki se jim je pomotoma previško predpisalo te davke, črta. Krivica se mora popraviti, 8. za Slovenske gorice naj vlada takoj preskrbi mline, v katerih bodo lahko slovenjgorški kmetje zamenjali svoje žito za mlinske izdelke, ker v mline ob Muri ne smejo več voziti. — Tretji shod SKZ se je vršil v Št. Iiju, na katerem je govoril urednik Golec. O tem shodu poročamo med dopisi.

Slovenska Ljudska Stranka v Mariboru. Vse katoliško-narodne Slovence, ki se še niso javili za organizacijo Slovenske Ljudske Stranke, vabimo, da se oglasijo v pisarni tajništva stranke v Cirilovi tiskarni (I. nadstropje). Ob delavnikih je pisarna odprta ves dan. Ob nedeljah in praznikih bo imel službo v pisarni član mariborskega izvrševalnega odbora in sicer od 11.—12. ure. Če rabi kdo kaka pojasnila glede organizacije ali v kakih drugih zadavah, naj se ogiasi v strankini pisarni.

Občni zbor trgovskih nastavljencev. Pri zadnjem zborovanju trgovskih sotrudnikov dne 17. julija t. l. stavili so isti trgovskemu gremiju v zboljšanje svojega slabega gmotnega stanja več predlogov. Kot posebno važni so sledеči: Dosega enakopravnosti ženskih trgovskih sotrudnic na podlagi doprinešenega izkaza o usposobljenosti; dalje uravnava plač, ki ni v nikakem razmerju na eni strani na drugam plačam državnih uslužbenec itd. Končno upeljava osemurnika v vseh trgovskih podjetjih. Tozadevna pogajanja še niso končana, čeprav se je sedanji načelnik trgovskega gremija g. Vilko Weixl za iste tako zavzemal. Da se vsa za trgovske nastavljence važna vprašanja v splošno zadovoljnost rešijo, je potrebno, da se vsi združijo ter udeležijo zborovanja, ki se vrši v sredo, dne 27. avgusta t. l., ob 19. uri v gostilni Halbwidl v Vetrinjski ulici v Mariboru.

Glavno cepljenje za leto 1919 za občine: Sv. Križ, Kamnica, Jelovec in Rošpoh bo dne 25. t. m. v Šoli v Kamnici od 8. do 10. ure dopoldne. Za občine Leitersberg, Krčevina in Bresteronica dne 26. t. m., od 8. do 10. ure dopoldne v Šoli v Krčevini. Za občine: Pesnica in Dobrenje dne 28. t. m. od 11. do 14. ure v gostilni Hoinik v Pesnici. Prégledovanje in razdeljevanje spričeval o cepljenju teden pozneje ob isti uri in istotam. Glavnega cepljenja se morajo udeležiti vsi otroci, rojeni od 1. aprila 1918 do 31. marca 1919 in tudi starejši do 6. leta, ki se niso bili cepljeni, oziroma, ki še nimajo spričevala. Cepljenja se morajo udeležiti tudi odrasli, ki se ne morejo izkazati z zdravniškim spričevalom o cepljenju

osepnici. Kdor se ne udeleži in se izkaže, da nima spričevala o cepljenju, se kaznuje po zakonu od 2 do 200 K denarne globe.

Podpolkovnik D. Žunkovič je izdal novo veliko delo: „Zgodovina Slovanov.“ Knjiga je pisana v nemškem jeziku. Žal, da je izdana samo v maloštevilnih izvodih. Natančneje o tem velikem delu v eni prihodnjih številk.

Zivino odvzemajo orožniki vsakemu, kdor jo žene s kakega sejma, a nima tozadevnega dovoljenja od okrajnega glavarstva. Mi ne razumeamo tega, zakaj vendar uradniki takih reči ljudstvu pravočasno ne naznajo. Še občine niso dobile nikakih tozadevnih navodil. Navaden rop je, če se vzame ubogemu človeku kravo proč, ki bi jo rabil za svojo družino. Če bo začelo uradništvo in orožništvo ter vojaštvu zopet tako postopati, kakor za čas vojske v stari Avstriji, potem bodo morali ljudski zastopniki govoriti drug jezik . . .

Sode raznih velikosti predaja okrajno glavarstvo v Mariboru prihodno sredo dne 27. avgusta na dvorišču pivovarne Götz od 9. ure naprej. Kmetje, podvizejte se!

Bencin in mineralna olja. V kratkem dospe iz Poljske drugi transport bencina in drugih mineralnih olj. Reflektanti naj javijo pismeno svoje potrebujočne odseku za prehrano v Ljubljani najkasneje do 31. avgusta t. I.

Dopisi.

Sv. Peter niže Maribora. Shod SKZ se vrši prihodnjo nedeljo, dne 31. avgusta, po rani božji službi na prostoru pri cerkvi. V slučaju slabega vremena bo shod v Šoli. Somišlenjeni, agitirajte za obilno udeležbo. Govorniki pridejo iz Marijoru.

Št. Ilij v Slov. gor. Včeraj se je vršil pri nas nad vse dobro obiskan shod naše Kmečke Zveze v Slov. Domu. Udeležencev moških in žensk je bilo gotovo nad 400 v in zunaj dvorane. Govoril je urednik Januš Golec o programu za obmejne kmete pogubonosne „Samost. Kmet. Stranke“ in o političnem položaju. Bolj proti koncu izvajanj je mislil govornika motiti neki Jungel iz Jareninskega dola, pristaš „Samostojne“. Pa predno je utegnil izustiti: „Živela Samostojna“, so ga že posadile zavedne kmetske roke na protest in mu pokazale pot proti zibelki „Samostojne“ v Jarenu. Dne 30. t. m. ob 3. uri pop. bo pri nas blagoslovitev novih jeklenih zvonov, katere je kupil za 10.000 K, za cerkev požrtvalni g. veletržec v Štrihovem Janez Polak. Novi zvonove bode blagoslovil p. č. g. dekan iz Jarenine. Slovesni nagovor na te prve, jeklene oznanovalec jugoslovanskega Št. Ilij bode govoril g. prof. dr. A. Medved. Dne 8. sept. po rani službi božji bo pri nas občni zbor Kmet. podružnice. Govoril bode nadživinozdravnik g. Pirnat o svinjereji. Gospodarji in gospodinje, ki se zanimate o svinjereji ste vabljeni k zanimivemu predavanju.

Jarenina. V nedeljo 31. avgusta priredimo tukaj zanimivo igro „Moč uuniforme“ ob 1/24h popoldne. Med igro nastopa domači moški in mešani zbor. Po igri prosta zabava s šaljivo pošto itd. Pridite v obilnem številu domačini in sosedje.

Spodnja Sv. Kungota. Prihodnjo nedeljo, dne 31. avgusta se vrši pri nas v Šoli po sv. maši shod SKZ. Somišlenjeni, pridite v velikem številu. Govorita urednika Golec in Žebot.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo, dne 31. avg. po večernicah (ob 3. uri) se zborejo zaupniki SKZ iz župnij Gornja Sv. Kungota, Sv. Križ, Sv. Jurij in Svečina v tukajšnji Šoli. Prosimo glavne zaupnike, da obvestijo o shodu vse naše zavedne somišlenike. Shod se vrši ob vsakem vremenu. Poročata urednika Golec in Žebot.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Dr. Oskar Orosel in August Löschning, dva najzagrizenejša Nemca se obnašata sedaj kot naša gospodarja. Zakaj se ne dene njuna lastnina pod nadzorstvo? Zakaj smeta ta dva panjerjana svobodno izvrševati lov po naših planinah, domačini Slovenci pa ne? Seveda! Orosel in Löschning se znata sladko smukati okoli jugoslovanskih uradnikov. Bo treba železne metle.

Makolej. V zadnji „Jugoslaviji“ poroča neki „čan“ o Vodnikovi slavnosti, ki se je vršila pri nas 3. avgusta. Poln svetega navdušenja za narod pomiluje nas Makolčane, češ, da smo „v narodnem oziru še zelo zaspani“, in da naše „domače ljudstvo še ni zrelo za gledališke predstave.“ Ste slišali? Kmetska zveza, Orel, Dekliška zveza, ki ste se tako živahno udeleževali

narodrega življenja, „narodno zaspani ste!“ Zakaj? „Ker nimate pravih voditeljev.“ Toda ne obupajte! vas dopisnik tolazi: „Ker zbral se je v Makolah narodno napreden (pri nas pravimo liberalen) krožek učiteljev (a ne vseh!), dijakov in drugih izobražencev, ki so si stavili naloge delovati za narod!“ Makolčane zavida, da imajo tako krasno gledališko dvorano, ki se tako malo uporablja. O, uporablja se že, vsako nedeljo in praznik, toda ne za „narodno napredne krožke“, ampak za našo mladino in ljudstvo, ki stoji na odločno versko-narodnem stališču! Na koncu pravi dopis: „Čudno je le, da so se gotovi krog zelo razburili, zaradi „posvetne igre“. Ali neopravičeno? Sicer pa smo hvaležni dopisniku, da je kar naravnost izdal, kak namen imajo Vodnikove slavnosti „narodno-naprednih krožkov.“

Sp. Gasteraj. Dne 17. t. m. je umrl v takojšnji občini kmet Janez Ornik, ki je bil vzen gospodar tega poštenega značaja. Zagušča žaluoča ženo in 9 nepreskrbljenih otrok. N. v m. p.!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dne 14. sept. ob sklepu velike Marijine pobožnosti na Sv. gorah bo shod vseh Marijinih družb iz sosednjih župnij. Za te razne Marijine družbe bo poseben nagovor v svetogorski romarski cerkvi. Po slovesnem sv. opravilu 14. sept. bo zunaj na prostem političen shod naše organizirane mladine. Marijine družbe, ki poznate Sv. gore, udeležite se tega shoda v polnem številu.

Braslovče. Za spomenik padlih junakov je daroval g. dr. Červinka 200 K z dostavkom, da se imena na Koroškem padlih označijo z zlatim napisom.

Prekmurskemu Orlu! Najlepše pozdravljen, Ti naš najmlajši in najhujše preizkušeni rodni brat, ki se danes srečno vračaš iz tisočletnega suženjstva pod svobodni domači krov jugoslovanski! Topli udarci Tvojega radostnega srca odmevajo danes v veliki bratski sreči tudi v naših prsih. Na Tvoji od Boga tako blagoslovjai zemlji se je dvigala pred tisoč leti prestolnica slovenskih kraljev, po Tvojih selih je zbiral nekdaj Samo svoje junake branit našemu rodu stare pravice. In danes se zbirate Vi sinovi teh junakov in dvigate orlovske prapor svobode in pravice. Ponosni smo, da smemo klicati s prelepm imenom „brat“ Vas najidealnejše sinove Prekmurje, Vas junake „prekmurske prostovoljne legije“, ki ste zaradi svoje domovinske ljubezni morali zapustiti svoj prelepi dom in iskati zavjeta v naši sredi, da ste mogli pohititi danes k svojim dragim domačim z blagovestjo svobode. In sedaj, bratje, naprej! Pesem dela se je tudi v Prekmurju začela!

Telesa moč, duha krepost,
To vzor je lepi Tvoj — mladost!

Predsedstvo Orlovske Zveze.

Celje. Veličasten nastop Orlov na taboru v Celju je elektriziral naše štajerske fante, zbudil jih je iz vojne omotice k mlademu življenju. Povsod so se začeli zopet gibati, združevati se v orlovske odsekih. Stari odseki so se pomladili, novi odseki se ustanavljajo. Zaveden slovenski katoliški fant dobro ve, da mu edino orlovska organizacija more nuditi vse, kar potrebuje za izobrazbo duha in telesa. Orel ne precenjuje izobrazbo telesa, ampak noče, da se telo in duh enakomerno izobrazujeta. „Telesa moč, duha krepost, to vzor je lepi tvoj — mladost“. Mirno lahko rečemo: Orlovska organizacija je peleg Marijinih družb, najprimernejšo, da edino sredstvo, s katerim bomo ohranili našo slovensko mladino poštenu in nepokvarjeno. Zato z veseljem pozdravljamo vse nove odseke in vabimo vse, posebno savinjske fante pod okrilje Orla. V vsaki vasi žir. župniji se bo gotovo našel kak fant, ki bo mogel voditi začasno telovadbo. Za prvo silo najde vse potrebno v letnici „Mladost“. Vse katoliško inteligenco pa prosimo, da spožna velike važnosti orlovske organizacije v sedanjem času in da po vseh močih podpira orlovsko delo med mladino. Le ako imeli dobre fantovske organizacije in najboljša izmed vseh je orlovska, potem bomo imeli tudi v bodočnosti dobre kmečke organizacije. Vsako željo glede ustanovitve novega odseka v Savinjski dolini javite celjskemu okrežju Orlov v Celju, ki bo poskrbelo za telovadbo in govornike pri ustanovitvi in za voditelje. Povsod pogumno na delo za Orla! — Celjsko okrožje Orlov.

